

www.ketab.ir

یک جرعه آب حیات

امید صامتی معزآباد

سرشناسه: صامتی معزآباد، امید، ۱۳۵۵
 عنوان و نام پدیدآور: یک جرعه آب حیات، امید صامتی معزآباد
 مشخصات نشر: پندرعباس
 نشر سمت روشن کلمه، ۱۳۹۹
 مشخصات ظاهری: ۱۷۰ ص؛ ۱۴/۵ در ۲۱/۵ س.م.
 شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۵-۶۵-۱
 وضعیت فهرست نویسی: فیپا
 موضوع: شعر مذهبی فارسی -- قرن ۱۴
 Religious poetry, Persian -- 20th century
 موضوع: مدیحه و مدیحه‌سرایی اهل بیت (ع) -- شعر
 Laudatory poetry of Ahli-beyt -- Poetry*
 موضوع: شعر
 شابک: ۸۳۵۰ PIR
 شابک: ۱/۶۲ فا ۸
 شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۴۰۹۶۹

www.ketab.ir

روشن
انتشارات

یک جرعه آب حیات
 مؤلف: امید صامتی معزآباد
 مدیر اجرایی: هانا زارعی
 صفحه آرا: اعظم حسین زاده
 طراح جلد: مهرداد پندار
 چاپ اول: زمستان ۱۳۹۹
 چاپ و صحافی: گاندی
 شمارگان: ۵۰۰ نسخه
 قیمت: ۴۰۰۰۰۰ ریال

پندرعباس، شهرک سجادیه، دلیران
 ۲۲. ساختمان دوم. طبقه اول
 ۰۹۱۷۳۶۵۷۰۵۰
 samtroshan@yahoo.com
 instagram.com/samt_roshan

حق چاپ محفوظ است

مقدمه و پیشگفتار مؤلف	۹
مقدمه‌ی استاد مسعود پاک‌نژاد	۱۲
۱- حضرت رسول (ص)	۱۴
الف) بزن بر دف، بدم بر نی (مدح)	۱۵
ب) بر پهنه‌ی گیتی شده باز یکسره ماتم (رثا)	۱۶
۲- حضرت علی (ع)	۱۷
الف) علی مظلوم عالم (رثا)	۱۸
ب) از صفای دیدن یار، دیده‌ها محروم گشته (رثا)	۱۹
ج) امشب دوباره از سما، جبریل نالان آمده (رثا)	۲۰
۳- حضرت زهرا (سلام الله علیها)	۲۲
الف) یا فاطمه بخت‌النبی (رثا)	۲۳
ب) حضرت فاطمه با فغان می‌رود (رثا)	۲۴
ج) کلمینی، کلمینی، کلمینی فاطمه (رثا)	۲۵
۴- حضرت امام حسن (ع)	۲۷
الف) در چنین شب، شب قتل یسرخون خدا شد (رثا)	۲۸
ب) کنز سخای عریب هم عجم (رثا)	۲۹
۵- امام حسین (ع)	۳۱
الف) ای صاحب تیغ دو سر (رثا)	۳۲
ب) در دل تو باریدی حسین آن نور فراقی (رثا)	۳۴
ج) باز می‌آید دوباره موسم شور حسین (رثا)	۳۶
د) چه کنم در این زمانه، که عدو آبا ندارد (رثا)	۳۸
ه) آمده به کربلا، هان عزیز مصطفی (رثا)	۳۹
و) چون عزای خامس آل عبا شد (رثا)	۴۱
ز) غرق در بحر بلایی ای عزیز فاطمه (رثا)	۴۳
ح) این ذبیحت کشته‌ی راه خدا گشته محمد برخلیل این را بگو (رثا)	۴۵
ط) امروز روز قتل شاه غریب گشته (رثا)	۴۶

ی) زیور قرآن و دین آن حضرت جانان چه شد (رثا)	۴۸
ک) ای یوسف بطحایم، هستیم عزادارت (رثا)	۵۰
ق) شاهد و مشهود تویی یا حسین (مدح)	۵۲
ل) صبح قتل شو دین گشته در این پهنه‌ی میدان (رثا)	۵۴
م) شاه عطشان جهان، حضرت سلطان آمد (رثا)	۵۶
ن) دگر آمد حدیث عاشقی شاه و مردانش (رثا)	۵۸
س) زاده‌ی سعد بر حسین نعره‌ی مستان کشید (رثا)	۶۲
گ) حسین آماده‌ی رزم، در پسین روز عاشورا (رثا)	۶۴
۶- امام زین العابدین (ع)	۶۶
الف) من نور مبینم، آئینه‌ی دینم (رثا)	۶۷
۷- حضرت زینب (سلام الله علیها)	۶۹
الف) گفت به فریاد و لبه صد شور و شین (رثا)	۷۰
ب) چو سوی گودی مقتل روان گشته شه دلخون (رثا)	۷۲
ج) زینب کبرایم (رثا)	۷۴
د) وای که کربلای من شام بلا بوده است (رثا)	۷۶
ه) بگو ای ذوالجناح آخر، چرا محزون و بی یاری (رثا)	۷۸
و) ای شاه به خون خفته، من زینب نالانم (رثا)	۸۰
ز) الوداع الوداع، ای شه کربلا (رثا)	۸۲
۸- حضرت ابوالفضل (ع)	۸۴
الف) دیده‌ها پر خون شده، چون بدیده نعش تو (رثا)	۸۵
ب) لاله عذار ز جفا چیده شد (رثا)	۸۷
ج) صهبای جان افزای من، ابوالفضل ابوالفضل (مدح)	۸۸
د) گلاب گلشن جان آمد امشب (مدح)	۸۹
ه) عباس تاجدارم (رثا)	۹۱
۹- حضرت علی اکبر (ع)	۹۳
الف) سینه‌ها رنجور و مالا مال از آه و فغان شد (رثا)	۹۴
ب) چون حسین دید که اکبر گل باغ چمنش ... (رثا)	۹۶

۹۸	۱۰- حضرت قاسم (ع)
۹۹	الف) صبر و قرار دل من، تازه بهار ای گل من (رثا) (زبان حال مادر قاسم(ع))
۱۰۰	ب) سرباز در خون آرمیده، قاسم من (رثا)
۱۰۲	ج) رنگ رخسار او کرده خراب این دلم (رثا)
۱۰۴	د) بعد از آنی که علی اکبر ناشاد حسین ... (رثا)
۱۰۶	۱۱- حضرت علی اصغر (ع)
۱۰۷	الف) لالایی کن لالایی کن لالایی (رثا)
۱۰۸	ب) از عطش طفلی پریشان گشته است (رثا)
۱۱۰	۱۲- حضرت سکینه (سلام الله علیها)
۱۱۱	الف) می‌زنم پا دست خود بر روی و سر در این پسین (رثا)
۱۱۳	۱۳- حضرت رقیه (سلام الله علیها)
۱۱۴	الف) عمه جان نامد دگر بایم (رثا)
۱۱۶	ب) موی سرش گشته سپید رقیه (رثا)
۱۱۸	ج) چه بویی آشنا از تشب زرانود می آید (رثا)
۱۲۰	د) عمه زینب ذوالجناح آمد ولی بابا نیامد (رثا)
۱۲۲	۱۴- حضرت ام البنین (سلام الله علیها)
۱۲۳	الف) هاشمی زاده قمر، مادرت آمده (رثا)
۱۲۴	۱۵- حبیب بن مظاهر (س)
۱۲۵	الف) آمده در صف میدان حبیب این مظاهر (رثا)
۱۲۷	ب) بنی اسد، یک اسدی داشته (رثا)
۱۲۸	۱۶- حر بن یزید ریاحی (س)
۱۲۹	الف) من حر سر تا پا گناهم، ده پناهی (رثا)
۱۳۱	۱۷- شام غریبان شهدای کربلا
۱۳۲	الف) امشب به صحرا بی کفن نعش شهیدان خدا (رثا)
۱۳۴	ب) امشب به دشت نینوا، زینب پریشان می‌شود (رثا)
۱۳۵	۱۸- اربعین حسینی
۱۳۶	الف) اربعین آمد دوباره، اربعین شاه شاهان (رثا)

مقدمه و پیشگفتار مؤلف

به نام خدایی که خاک آفرید کز آن خاک، انسان پاک آفرید

بر خوانِ غمِ چو عالمیان را صَلا زدند
اول صَلا به سلسله‌ی انبیاء زدند
نوبت به اولیاء چو رسید آسمان تپید
ز آن صوفی که بر سرِ شیرِ خدا زدند
بس آتشِ ز شکرِ الماس ریزه‌ها
افروختند و در حلقِ مجتبی زدند
و آنگه سُرادقی که ملکِ محرابِ نبود
کندند از مدینه و در کربلا زدند

«محتشم کاشانی»

با توجه به تاریخ می‌بینیم، از جمله دستوراتی که از سوی ائمه و معصومین (سلام الله علیهم اجمعین) مورد تأیید و تشویق قرار گرفته، ذکر رشادت‌ها، مناقب و مظلومیت‌های اهل بیت (ع) در قالب سرودن مرثیه و مداحی، برای آن بزرگواران بوده است تا با توجه به بُعد عاطفی و برخورداری از آهنگ و وزن در این اشعار، به عنوان سلاحی موثر در دفاع از اسلام ناب محمدی به کار گرفته شود. در روایات متعدد نیز به برگزاری مجالس عزاداری توسط شخص معصومین و ائمه (ع) اشاراتی شده است و شاعرانی همچون حسان بن ثابت، دعبل خزّائی، فرزدق، سید حمیری، کمیت بن زید اسدی و ... در حضور آنها به مرثیه سرایی پرداختند و همواره مورد توجه و عنایات خاص آن ائمه بزرگوار (ع) قرار می‌گرفتند.